میزخبر

افزایش سقف سنی ورود به دانشگاه فرهنگیان در پاسکاری موافقان و مخالفان

تعیین سقف سنی برای ورود به دانشگاه فرهنگیان طی سال های اخیر همواره بحثی چالش برانگیز بوده؛ از یک‌سو مسئولان نظام آموزشی به دنبال راهی برای جبران کمبود نیرو و از سوی دیگر کارشناسان نیز بر طبل عواقب اتخاذ چنین سیاست هایی بر آینده تعلیم و تربیت کشور می کوبند؛ هرچند این موضوع درگذشته نیز مطرح و پس از انتقادات وارد بر آن، اجرایش منتفی شد اما به‌تازگی بازهم پیشنهادش از سوی وزارت آموزش وپرورش عنوان شده است. به گزارش ایسنا، هرچند مزایای دانشگاه فرهنگیان ازجمله معافیت سربازی برای پسران بعد از گذراندن دو برابر زمان تحصیل، احتساب دوران دانشجویی به‌عنوان سنوات خدمت، استخدام زبدو ورود به دانشگاه و پرداخت حقوق به دانشجو معلمان، طرفداران تحصیل در این دانشگاه را افزایش داده است، اما کارشناسان نیز در خصوص عواقب آتی چنین سیاست هایی همواره هشدار می دهند به طوری که قائم‌پناه، معلم و کارشناس آموزش وپرورش در گفت‌وگو با ایسنا، در این خصوص گفت: یکی از موضوعات جدی که اخیرا در زمینه نظام مسائل آموزش وپرورش مطرح شده و قبلا نیز مطرح بوده سقف سنی پذیرش دانشگاه فرهنگیان است که بر اساس آن سالانه دانشجو معلمانی را پذیرش می کند. در برهه‌ای این سن ۲۲ سال بود و بعد ۲۴ سال شد منتها به واسطه پیگیری های برخی از نمایندگان مجلس و متقاضیان، درخواست برداشتن سقف سنی مطرح شد تا این عدد از ۲۴ به ۳۰ سال برسد. وی بابیان اینکه این موضوع چند اشکال جدی دارد، افزود: در مقایسه با سایر ادارات ونهادها در آموزش وپرورش نیروی انسانی موضوعیت دارد و بایستی با انرژی وبهره وری بالایی وارد فضای تعلیم و تربیت شد بنابراین لازم است بتوانیم از سنین پایین ترنسبت به جذب معلم اقدام کنیم. این کارشناس بابیان اینکه این افراد معتقدند که علاقه‌مند به معلمی هستیم، اما چرا اجازه ورود به دانشگاه فرهنگیان را ندادیم، ادامه داد: سؤالی که مطرح می شود این است که فردی که ۱۸ سالگی دیپلم گرفته و به هردلیلی نتوانسته وارد دانشگاه فرهنگیان شود، سال بعدش تلاش کند نه اینکه ۸-۷ سال بعد تصمیم بگیرد می خواهد معلم شود. قائم پناه بابیان اینکه یکی از اعضای شورای عالی آموزش وپرورش پیشتر مصاحبه‌ای داشت که مطرح کرده بود درباره ماجرای افزایش سن در شورای عالی آموزش وپرورش بحث و گفت‌وگو شده و از دانشگاه فرهنگیان هم نماینده‌ای حضور داشته اما با استدلال هایی این ماجرا رد شد، گفت: اینکه این موضوع بکبار رد شده، مطرح شدن مجدد آن چه الزامی دارد؟ اما وزیر آموزش با زدن نامه به شورای عالی انقلاب فرهنگی اعلام می کند که با افزایش سقف سنی تا ۲۷ و ۳۰ سال موافقیم اما تعداد آن ها محدود باشد. کارشناس آموزش وپرورش ادامه داد: این موضوع در شورای معین شورای عالی انقلاب فرهنگی تا سقف ۳۰ سال مطرح شده و قرار است بعد از دو هفته فرصت، اعلام نظرات برخی اعضای شورای انقلاب فرهنگی انجام شود و درنهایت به تأیید رئیس جمهور رسیده و نهایی شود؛ اگر این موافقت انجام شود چه تضمینی وجود دارد سال بعد ۳۱ ساله‌ها اعتراض نکنند، سال بعد ۳۴ و ۳۵ ساله‌ها اعتراض نکنند و همین‌طور ۴۰ ساله‌ها اعتراض نکنند، وقتی بدون پشتوانه تصمیمی گذاشته شود، سال بعد نمی‌توان جلوی آن را گرفت. قائم پناه بابیان اینکه این اتفاق یک معبر بسیار ناصحیح در نظام مسائل آموزش وپرورش ایجاد خواهد کرد که تبعات آن در آینده گریبانگیر آموزش وپرورش خواهد شد، گفت: یکی از ساده‌ترین مثال ها این است که وقتی کسی ۳۰ سالگی دیپلم گرفته و می خواهد وارد دانشگاه فرهنگیان شود یعنی ۱۲ سال از مبادین علمی دور بوده، استدلالی که موافقان این ماجرا دارند این است که می گویند چرا آموزش وپرورش از آزمون استخدامی ۴۰ ساله استخدام می کند؟، اولا کسی که ۴۰ سال دارد و در آزمون استخدامی شرکت می کند یا مدرک ارشد یا کارشناسی دارد یعنی چهار سال درس خود را خوانده، جدای از این اگر آزمون استخدامی ایراد دارد این موضوع را اصلاح کنید. وی بابیان اینکه موافقان در مورد افزایش سقف سنی به مطالعات تطبیقی چند کشور اشاره می کنند که محدودیت پذیرش در تربیت معلم نداریم، افزود: عموما جذب معلم ازسنین پایین شروع می شود تا ارتباط با دانش آموزان به خوبی انجام شود و بهره‌وری وجود داشته باشد. نکته دیگر اینکه به لحاظ روانشناسی بهترین زمان تربیت معلم از سن ۱۸ تا ۲۲ یا ۲۴ سالگی شکل می گیرد و این موقع است که هویت معلمی در انسان شکل می گیرد. نکته بعد اینکه تقریبا یک سال است تمام انرژی کمیسیون آموزش مجلس، شورای عالی آموزش وپرورش و برخی اعضای شورای عالی انقلاب فرهنگی به این ماجرا سوق داده شده، آموزش وپرورش چالش های بسیار جدی دیگری در اولویت دارد، چرا به آن ها نمی پردازد؟ چرا این مسائل محل بحث و گفت وگوی جریان سیاستگذار قرار نمی گیرد؟ حتی در دانشگاه فرهنگیان که این همه برای ورودی آن دعوا ست به لحاظ زیرساخت نیز اشکالاتی وجود دارد.

چالش‌های پیش‌بینی‌ناپذیری

ادامه از صفحه اول

درحالی که طبقات متوسط و پایین جامعه با دشواری های روزافزون مواجه‌اند، گروه‌های کوچکی از جامعه با بهره‌گیری از نوسانات بازار سودهای کلان می‌برند؛ و این شکاف اجتماعی، خود به عامل دیگری برای تضعیف اعتماد عمومی و سرمایه اجتماعی تبدیل می‌شود. راه برون رفت از این چرخه، نیازمند مجموعه‌ای از اصلاحات بنیادین است. ثبات در سیاست گذاری اقتصادی، تقویت شفافیت، مبارزه جدی با فساد و ایجاد فضای قابل پیش بینی برای سرمایه گذاران، از مهم‌ترین گام‌ها به شمار می‌رود.

اقتصاد ایران ظرفیت های بزرگی در حوزه انرژی، کشاورزی، گردشگری و نیروی انسانی دارد. اما بهره گیری از این ظرفیت‌ها درگرو ایجاد اعتماد و ثبات اقتصادی است. تا زمانی که فعالان اقتصادی و مردم نتوانند فردای اقتصاد کشور را حدس بزنند، امید به رشد پایدار همچنان کمرنگ خواهد بود.

افتتاح ۵۶۱ کلاس درس در سیستان و بلوچستان؛

تحولی چشمگیر در توسعه فضاهای آموزشی استان

مدیرکل نوسازی، توسعه و تجهیز مدارس سیستان و بلوچستان گفت: با افتتاح ۵۶۱ کلاس درس جدید، توسعه فضاهای آموزشی استان با همکاری دولت و خیران سرعت گرفته است.

میثم لکزایی در نشست خبری با اصحاب رسانه اظهار کرد: برای اول مهرسال جاری، ۴۰۴ کلاس درس در قالب ۲۲۱ پروژه آماده افتتاح شده و به صورت متمرکز ۵۶۱ کلاس درس در زاهدان، ایرانشهر، سراوان و چابهار به بهره برداری رسید.

وی افزود: باوجود مشکلات اقتصادی و کمبود نیروی فنی، تلاش کردیم که روند ساخت وتجهیز مدارس متوقف نشود و خوشبختانه در این سال ها اتفاقات بسیار خوبی افتاده است.

مدیرکل نوسازی، توسعه و تجهیز مدارس سیستان و بلوچستان بیان کرد: در حوزه سواحل مکران با محوریت چابهار، ۲۴۴ کلاس درس افتتاح شد و با همکاری مسئولان منطقه آزاد و مشارکت بانک ها و بنگاه های اقتصادی، قرار است یک هزار کلاس درس جدید احداث شود که مجموع کلاس های در دست ساخت این منطقه را به ۱۴۰۰ مورد خواهد رساند.

وی با اشاره به وسعت فعالیت ها گفت: تاکنون تعداد کلاس های فعال استان به بیش از ۴۸۰۰ رسیده و پروژه های جدید با اعتبارات استانی و ملی و همکاری استانداری و وزارت کشور در حال اجرا است. لکزایی درباره اولویت بندی پروژه ها اظهار داشت: اولویت با شهرستان هایی است که سرانه آموزشی پایین‌تر دارند یا تراکم دانش آموزی بالاتری دارند و بیشترین تمرکز ساخت در زاهدان، ایرانشهر و چابهار است. وی درباره توجه به مدارس استثنایی و شبانه روزی گفت: زیربنای فضاهای آموزشی استثنایی در استان از سال ۱۴۰۰ تاکنون ۴۰۰ درصد افزایش داشته و پروژه های متعددی در این حوزه اجرا شده است؛ همچنین ۱۰ مدرسه شبانه روزی در شهرستان های استان در دست ساخت است که همه تامین اعتبار شده و پیشرفت فیزیکی بالای ۲۰ درصد دارند. مدیرکل نوسازی مدارس سیستان و بلوچستان به توسعه امکانات ورزشی اشاره کرد و گفت: بیش از ۳۵ سالن ورزشی در دست اجرا داریم و استخرهای زهک وزاهدان با پیشرفت بالا تکمیل شده اند، همچنین گام هایی برای استانداردسازی سیستم های سرمایشی و گرمایشی سالن ها برداشته شده است. وی افزود: اعتبارات نوسازی مدارس سیستان و بلوچستان در سال جاری به بیش از یک هزار میلیارد تومان رسیده که نسبت به سال های قبل رشد چشمگیری دارد و پیش بینی می شود این روند ادامه یابد. مدیرکل نوسازی مدارس بیان کرد: مشارکت خیران و مردم و همکاری دستگاه ها موجب شده روند توسعه آموزشی تسریع شود و دغدغه خانواده ها در ثبت نام و تحصیل دانش آموزان کاهش یابد. لکزایی عنوان کرد: در مجموع از سال ۱۴۰۰ تا امروز، نزدیک به ۶۰۰ هزار مترمربع فضای آموزشی جدید ساخته شده و سرانه فضای آموزشی استان به ۳/۹ مترمربع به ازای هر دانش آموز رسیده و هدف گذاری شده تا در ۲ سال آینده بخش عمده‌ای از نیازهای استان تأمین شود. وی گفت: با برنامه ریزی دقیق و مدیریت هوشمندانه، امیدواریم بتوانیم فضای آموزشی با کیفیت و استاندارد برای همه دانش آموزان استان فراهم کنیم و به توسعه پایدار در حوزه آموزش دست یابیم.

بازار پرخطر لوازم آرایشی و بهداشتی!

یکی از بیشترین کالاهایی که به ایران قاچاق می‌شود، لوازم آرایشی تقلبی و بی کیفیت است و پیشترها نیز سازمان غذا و دارو اعلام کرده بوده که بازار لوازم آرایشی در کشور یک بازار بزرگ میلیارد دلاری است که حجم قابل توجهی از آن را لوازم تقلبی و آلوده به مواد سمی، سرطان زا و تاریخ گذشته تشکیل می دهد. رئیس انجمن واردکنندگان فرآورده های بهداشتی و آرایشی با تأیید این موضوع می گوید: «تمام محصولات خارجی موجود در بازار یا قاچاق است یا فیک و یکی از بارزترین راه های تشخیص، قیمت بسیار پایین کالاهای فیک در بازار است.» ازاین رو کارشناسان توصیه می کنند: اگر قیمت کالای آرایشی مورد نظر به طرز مشکوکی ارزان است یا به صورت عمده فروخته می شود، اگر بسته بندی تغییر رنگ داده است یا بارکدی بر آن وجود ندارد، یا قوام یا بافت محصول با اصل آن متفاوت باشد، به احتمال زیاد با یک محصول تقلبی مواجه هستید!

اهمیت این مسئله آنجا پررنگ‌تر می‌شود که بدانیم مواد بهداشتی و آرایشی پس از دارو بیشترین اثرگذاری را دارند. رئیس انجمن واردکنندگان فرآورده های بهداشتی و آرایشی در گفت‌وگو با «ایسنا» هشدار می دهد که آنچه به لحاظ فیزیولوژیک زدن مداربرابر همه آسیب ها و مشکلات محیطی حفاظت می کند پوست است و نباید کاری کنیم که پوست آزرده شود و از طرفی بر اساس گزارش هایی که سازمان مبارزه با کالای قاچاق در کشور جمع‌آوری و منتشر کرده، برخی افراد به دلیل استفاده از محصولات فیک و قاچاق مرتبط با چشم نابینا شدند که جای نگرانی دارد.

یک فروشنده محصولات آرایشی و بهداشتی به «ما» می گوید: «اجناس اصل گران است و برای من به شکل چمدانی از آمریکا و فرانسه می آید، اغلب توسط اقوامم می رسند اما نمونه های تقلبی هم در بازار موجود است. من همیشه نمونه ها را با اصل جنس مقایسه می کنم. معمولا کسانی که بدل جنس را می زنند به جزئیات توجهی ندارند و در کلیات شبیه سازی می کنند. من همیشه اشکالات را پیدا می کنم و با خریدارانم هم صادقانه برخورد می کنم. برایشان توضیح می دهم این ریمل تقلبی است اما اصلش را هم دارم. گاهی هم اصلش را ندارم، دونوع تقلبی دارم اما کیفیت یکی بهتر است، همه را توضیح می دهم. معمولا هرچه پول بدهی آش می خوری من هم فکری می کنم هرچه بیشتر پول بدهی و لوازم آرایشی بهتر یعنی با مارک معتبرتری بخری کمترهم ازنظر جانی ضرر می کنی. اما برای خانم ها بیشتر از کیفیت و اصالت محصول این مهم است که کارآیی لوازم آرایشی خوب باشد. ریمیل پخش نشود، پنکک ماندگار باشد و غیره.»

بسیاری از مصرف کنندگان، توان خرید محصولات اصل و با کیفیت را ندارند

این فروشنده که اطلاعات کاملی از تبعات مصرف لوازم آرایشی تقلبی دارد، عنوان می کند: «لوازم آرایشی فیک و غیراصل حاوی مواد سمی مانند سیانید، آرسنیک، سرب، جیوه و در برخی موارد حتی مدفوع موش صحرایی است. این مواد مضر، باعث تحریک پوست، بثورات یا عفونت می شوند و بسیاری از آن ها با مشکلات جدی تری همچون ابتلا به انواع سرطان، در ارتباط هستند. به این موارد باید این را هم افزود که بسیاری از مارک های معتبر جهانی یا به طور کامل از بازار ایران خارج شده‌اند یا فعالیتشان را محدود کرده‌اند. همه این ها در کنار هم به افزایش قیمت کالاهای موجود دامن زده و سبب شده است که بسیاری از مصرف کنندگان، به ویژه از طبقه متوسط و کم درآمد، توان خرید محصولات اصل و باکیفیت را از دست بدهند.»

او می گوید: «باوجود افزایش سخت گیری ها و جلوگیری از تولید و تجارت محصولات تقلبی آرایشی در سال های اخیر، تجارت لوازم آرایشی تقلبی همچنان در حال افزایش است. حتی خاطرم هست سالیان پیش مشخص شد فروشگاه بزرگ اینترنتی آمازون و فلیپ کارت، بزرگ ترین فروشگاه اینترنتی هند نیز در وب سایت های خودمحصولات آرایشی «تقلبی» و «غیرقانونی» را به فروش می رسانند. برخی لوازم آرایشی و بهداشتی در این وب سایت ها، بدون ارزیابی ایمنی و کیفیت آن ها، برای فروش عرضه شده‌اند.»

عرضه محصولات تاریخ گذشته و تقلبی در سایت ها و صفحات اینستاگرامی

مسئله‌ای که فروش محصولات تقلبی و حتی تاریخ گذشته را بیشتر کرده، فروش آنلاین است که بسیار از سوی مردم مورد استقبال واقع شده است. حال اینکه اغلب محصولاتی که در سایت های فروش اینترنتی یا صفحات اینستاگرامی به فروش می رسند، تاریخ گذشته و تقلبی هستند و می توانند به پوست آسیب جدی وارد کنند. دکتر بابک کریمی از متخصصان پوست با اشاره به این موضوع می گوید: «رشد فزاینده و گسترده در صنعت لوازم آرایشی، تا حد زیادی به دلیل افزایش تجارت الکترونیکی و خرید آنلاین است که خریداران را به فروشندگان ثالث در کشوری دیگر وصل می کند. راحتی خرید آنلاین هم یکی از عمده دلایل افزایش محصولات آرایشی تقلبی در سراسر جهان به شمار می رود. متأسفانه بعضی از مصرف کنندگان محصولات آرایشی و بهداشتی، فریب تبلیغات اینترنتی را می خورند و می خواهند این محصولات را ارزان تر بخرند. درصورتی که نمی توان به سلامت این قبیل محصولات آرایشی و بهداشتی که در فضای مجازی تبلیغ و به صورت چمدانی وارد می‌شود، اطمینان کرد.»

این پزشک در ادامه تأکید می کند: «عدم نظارت روی ورود برندهای مثلا خارجی که مشخص نیست چطور مثل قارچ در بازار ایران سبز می‌شوند باعث شده به صرف یک برچسب و بسته‌بندی خارجی هر محصول غیراستانداردی به نام برند لوازم آرایشی در ایران فروخته شود. ازسوی دیگر تبلیغات غلط صداوسیما در راستای هشدار دادن بابت این محصولات بیش از آنکه مردم را آگاه کند به آن ها حس اطمینان بیشتری نسبت به استفاده از چنین محصولاتی می دهد. از سوی دیگر برنامه های پزشکی صداوسیما معمولا برروی ضرورت استفاده از کالاهای استاندارد و معرفی برندهای تقلبی تمرکزی ندارند.»

این متخصص پوست عنوان می کند: «اغلب محصولات آرایشی که در فضای مجازی تبلیغ می‌شود، تقلبی است. متأسفانه افرادی هم که برای تبلیغ این محصولات در اینستاگرام فعال هستند، بدون داشتن وجدان و انصاف و اخلاق هرجنسی را به نام محصول استاندارد به مردم معرفی می کنند. درمغازه های لوازم آرایشی هم وضعیت به همین ترتیب است و روزانه دختران جوانی را می بینیم که برای خریدی که به طور مستقیم به سلامت آن ها ارتباط دارد، به جای کنجکاوی پیرامون استاندارد کالا، دغدغه قیمت و میزان مطرح بودن نام آن را دارند. برای این دختران نمایش اقلام آرایشی که روی آن ها نام شرکت های مشهور جهانی ثبت شده بیش از اصالت و استاندارد این اقلام اعتبار دارد و البته مسئله تحریم ها و جدا افتادن ایران از بازارهای رسمی جهانی نیز سبب شده، بازار قاچاق کالاهای تقلبی سود آوروپُررونق باشند. بازاری که به نظر می رسد مثل بسیاری از اقلام قاچاق دیگر در اختیار افراد خاص و یا نهادهای ویژه‌ای قرار دارند که هیچ برخوردی با آن ها صورت نمی گیرد.»

حامد عبدی، رئیس اداره پیشگیری و مقابله با قاچاق سازمان غذا و دارو، پیش‌تر گفته بود که محصولات آرایشی خارجی موجود در ایران یا جزء کالاهای قاچاق اند یا اصلا در زمره کالاهای تقلبی قرار می گیرند.

به گزارش سایت فرارو نیز بخش قابل توجهی از محصولات آرایشی بهداشتی با مارک های خارجی معروف در کشورهای همسایه به صورت «زیرپله‌ای» تولید و بعد از قاچاق به ایران، معادل همان قیمت اصلی کارخانه، به مصرف کننده فروخته می شوند.

اوایل مردادماه، نیما الهی، عضو اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران، خبر داد که ۳۰ درصد بازار داخلی لوازم آرایشی را «محصولات قاچاق وارزان قیمت» تشکیل می دهند. بیش‌تر نیز برخی فعالان سهم محصولات قاچاق و تقلبی بازار لوازم آرایشی و بهداشتی ایران را ۶۰ درصد اعلام کرده بودند.

سخنگوی ستاد مبارزه با قاچاق کالا و ارز نیز از کشف ۵۳۰ میلیارد تومان لوازم آرایشی قاچاق در چهار ماه نخست سال ۱۴۰۴ خبر داد که نشان دهنده حجم بالای قاچاق در این حوزه است.

محمدرضا بحیرایی، رئیس انجمن واردکنندگان فرآورده های بهداشتی و آرایشی درباره خلأهای قانونی که باعث رشد عرضه و تقاضای کالای قاچاق در جامعه شده به «ایسنا» می گوید: «اعتقاد دارم قوانین باید بازدارنده و مشوق باشند و کنترل قاچاق با مرزبانی، نظارت های فیزیکی و مسائلی ازاین دست دشوار است؛ یا دستکم چنان که باید اثربخش نیست. قوانین درجایی اشکال دارند و نظارت و برنامه ریزی مجلس می تواند کارگشا باشد، باتوجه به این که امروز این مسئله به یک معضل تبدیل شده، دستگاه های حاکمیتی ذینفع باید به حل مسئله بیندیشند. اگر جلوی قاچاق کالای فیک بایستیم به ارتقاء صنعت داخلی کمک کرده‌ایم، برندهای فیک پس از ورود به بازار به حدی قیمت شان پایین است که تولیدکننده داخلی برای تولید در رقابتی سخت با محصولی قرار دارد که به دلیل قیمت پایین، بیشتر مورد توجه مصرف کننده است.»

تمام محصولات خارجی موجود در بازار یا قاچاق است یا فیک

رئیس انجمن واردکنندگان فرآورده های بهداشتی و آرایشی ایران درباره چگونگی تشخیص کالای اصل و غیر اصل می گوید: «تمام محصولات خارجی موجود در بازار یا قاچاق است یا فیک، به همین سادگی! یکی از بارزترین راه های تشخیص، قیمت بسیار پایین کالاهای فیک در بازار است، ما طی ۵ سال گذشته واردات قانونی نداشتیم، بنابراین محصولات موجود در بازار تاریخ مصرف گذشته‌اند.»

بحیرایی برای افزایش آگاهی درباره خرید فرآورده های بهداشتی و آرایشی معتبر و رشد سلامت در جامعه توصیه می کند: «میزان عوارض کالای فیک قابل پیش بینی نیست اما قطعا عرکالای غیراستانداردی عوارض خود را خواهد داشت. گستردگی و عمق این عوارض به ژنتیک افراد بستگی دارد، ممکن است برای کسی عوارض حاد بوده و برای دیگری سطحی باشد. بهتر است کالایی که به آن شک داریم را نخریم و بهترین مرجع برای خرید محصولات بهداشت و سلامت ابتدا دارو خانه‌ها هستند که تحت نظارت سازمان غذا و دارو فعالیت می کنند و صد درصد با استانداردهای این سازمان هماهنگ هستند، پس از آن فروشگاه های معتبر می توانند مرجع مناسب خرید محصولات بهداشتی و آرایشی باشند.»

فریبا نظری از کارشناسان و صاحب نظران در حوزه محصولات آرایشی و بهداشتی می گوید: «لوازم آرایشی تقلبی بدون اخذ مجوز و در شرایط نامناسب وارد کشور می شوند و به همین دلیل هیچ اطلاعاتی از مواد اولیه به کار رفته، شرایط تولید، نگهداری و حمل و نقل آن ها در دسترس نیست و معمولا کیفیت مناسبی هم ندارند. با توجه به نوع محصول و موضع استفاده، عوارض از قبیل عفونت پوست، کچلی، زخم های پوستی، قرمزی و تورم پوست، آکنه و جوش های پوستی، شکنندگی و ریزش مو، تغییر رنگ و صدمه به مو، تغییر رنگ و صدمه ناخن، احساس سوزش در محل مصرف، پف آلودگی پلک ها، سوزش چشم و حساسیت پوستی در بدن مصرف کننده ایجاد می کنند. البته این عوارض ممکن است بعد از چند بار مصرف یا چندین سال مصرف و حتی برای بار اول خودشان را نشان دهند.»

نظری در ادامه هشدار می دهد: «خطرات مصرف لوازم آرایش تقلبی و تاریخ گذشته بسیار جدی است و تنها به جوش زدن پوست یا حتی لکه ها محدود نمی شود. فلزات سنگینی مانند سرب که در بعضی فرآورده های آرایشی به خصوص رژلب استفاده می شوند به بافت های نرم مانند مغز کلیه وارد و باعث جانشینی کلسیم در مغز استخوان و عدم تولید هموگلوبین و افزایش فشار خون در بزرگ سالان می شوند. از طرفی سم آفلاتوکسین موجود در مواد آرایشی غیرمجاز مسمومیت های کبدی و کلیوی ایجاد می کند. کم کاری غده فوق کلیوی، اثرات مضر بر جنین، حساسیت های تنفسی و ایجاد سرطان هم از عوارض استفاده از این محصولات است که شاید باورش هم نکنیم.»

> **دکتر بابک کریمی- متخصص پوست: اغلب محصولات آرایشی که در فضای مجازی تبلیغ می‌شود، تقلبی است. متأسفانه افرادی هم که برای تبلیغ این محصولات در اینستاگرام فعال هستند، بدون داشتن وجدان و انصاف و اخلاق هرجنسی را به نام محصول استاندارد به مردم معرفی می کنند**
>
> **یک فروشنده محصولات آرایشی و بهداشتی: بسیاری از مارک های معتبر جهانی یا به طور کامل از بازار ایران خارج شده‌اند یا فعالیتشان را محدود کرده‌اند. همه این ها در کنار هم به افزایش قیمت کالاهای موجود دامن زده و سبب شده است که بسیاری از مصرف کنندگان، به‌ویژه از طبقه متوسط و کم درآمد، توان خرید محصولات اصل و باکیفیت را از دست بدهند**
>
> **صفورا محبی- کارشناس محصولات آرایشی و بهداشتی: آزمایش های انجام شده بر روی مواد آرایشی غیرمجاز و تقلبی نشان داده در اغلب آن ها از مواد سمی و یا تاریخ گذشته استفاده شده و میزان ماده سمی «آفلاتوکسین بی» در آن ها بسیار بالا تر از حد مجاز است**
>
> **فریبا ناظری- صاحب نظر در حوزه محصولات آرایشی و بهداشتی: محصولات معتبر حتما دارای تاریخ تولید و تاریخ انقضا هستند. ممکن است شما به جعبه یک ریمل نگاه کنید و ببینید برچسب کنترل کیفیت وزارت بهداشت را دارد و با خیال راحت آن را بخرید، ولی بدنیست بدانید فقط داشتن برچسب وزارت بهداشت کافی نیست**

فقط داشتن برچسب وزارت بهداشت کافی نیست

او در پاسخ به این پرسش که چگونه لوازم آرایش فاسد را تشخیص دهیم، می گوید: «هنگام خرید لوازم آرایشی به دنبال تاریخ مصرف آن باشید. محصولات معتبر حتما دارای تاریخ تولید و تاریخ انقضا هستند. ممکن است شما به جعبه یک ریمل نگاه کنید و ببینید برچسب کنترل کیفیت وزارت بهداشت را دارد و با خیال راحت آن را بخرید، ولی بدنیست بدانید فقط داشتن برچسب وزارت بهداشت کافی نیست. گاهی مواد آرایشی و بهداشتی که حتی از کانال های رسمی و با مجوز وزارت بهداشت و درمان وارد کشور می شوند، بسته بندی پلمب شده ندارند و به راحتی به وسیله افراد سودجو تخلیه و با مواد دیگری پر می شوند که ممکن است عوارض بدی روی سلامت پوست شما برجای بگذارند. برای اینکه دچار چنین مشکلاتی نشوید، اول لوازم آرایشی معتبر را انتخاب کنید و سپس از برچسب وزارت بهداشت و پلمب بودن آن محصول مطمئن شوید.»

پیشتر هم سرب موجود در رژلب ها به اخبار پربیننده سایت ها و شبکه های مجازی تبدیل شده بود، موضوعی که هنوزهم ازسوی کارشناسان مطرح است. آنان می گویند، تقریبا به طور متوسط حدود دو کیلوگرم رژلب از طریق لب وارد دستگاه گوارش بانوان ایرانی می شود که اغلب دارای میزان سرب غیراستاندارد و سرطان زا هستند.

بسیاری از بانوان می گویند، درباره سرب موجود در رژلب ها چیزهایی شنیده‌اند با این حال معتقدند، سرب توی هوا خیلی بیشتر از سرب داخل رژلب ها است!

اما یک متخصص پوست در این زمینه توضیح می دهد: «درست است که مقداری از دود اتومبیل و غذا و... وارد بدن انسان می شود اما افزایش سرب در بدن اثرات ناگواری دارد.» به گفته او میزان سرب موجود در لوازم آرایشی اگر از حد مجاز بیشتر باشد، می تواند موجب بیماری های کلیوی، نقرس و حتی صدمات مغزی شود: «تماس طولانی مدت با سرب باعث اختلالات کلیه، نقرس، تشنج، کوری، ضعف عضلانی و... می شود، ضمن اینکه در زنان باردار موجب سقط جنین هم می شود.»

به گفته این متخصص، سازمان غذا و داروی آمریکا اعلام کرده هیچ کدام از لوازم آرایشی نباید ۱۰ پی‌پی‌ام باشد. پی‌پی‌ام واحد سنجش غلظت مواد است و منظور از ۱۰ پی‌پی‌ام یعنی ۱۰ میلی گرم از ماده حل شونده در یک کیلوگرم از حلال حل شده باشد.

در سایت سازمان غذا و داروی آمریکا، میزان سرب موجود در لوازم آرایشی و بهداشتی برندهای مختلف درج شده است: «هرچه برند معتبرتر است، میزان سرب مصرفی‌اش کمتر است. اما در شرایطی که مقدار زیادی از لوازم آرایشی که در ایران تهیه می‌شود، تقلبی هستند خریداران چطور می‌توانند از میزان سرب موجود مطمئن شوند؟»

وجود سرب زیاد در لوازم آرایشی تقلبی تنها بخش خطرناک ماجرا نیست. صفورا محبی از کارشناسان این حوزه از وجود آفلاتوکسین و پارابن در مواد آرایشی و بهداشتی تقلبی خبر داده و می‌گوید: «آزمایش های انجام‌شده بر روی مواد آرایشی غیرمجاز و تقلبی نشان داده در اغلب آن ها از مواد سمی و یا تاریخ گذشته استفاده شده و میزان ماده سمی «آفلاتوکسین بی» در آن ها بسیار بالاتر از حد مجاز است.»

محبی در بخش دیگری از حرف هایش بابیان این که مواد شیمیایی متعدد به‌ویژه فلزات سنگین به کاررفته در ساخت مواد آرایشی در بلندمدت باعث آسیب جدی به پوست می‌شود، می گوید: «مصرف کنندگان در هنگام انتخاب کرم های آرایشی باید به ترکیبات تشکیل دهنده آن که بر روی آن ها درج شده دقت کنند و کرمی رابرگزینند که فاقد «پارابن» باشد.» پارابن، مواد نگهدارنده‌ای است که به‌خواص آنتی بیوتیکی در لوازم آرایش، مواد غذایی و دارو از آن ها استفاده می‌شود.»

در این میان آزاد عبدالهی، کارشناس صنعت آرایشی و بهداشتی، درباره راهکارهای تشخیص محصولات تقلبی در گفت‌وگو با مستند سرنخ توصیه می کند که «حتما محصول را روی بخشی از بدن که پوست نازکی دارد، مانند نبض، تست کنید و یک شب صبر کنید تا ببینید آیا حساسیتی ایجاد می‌شود یا خیر. همچنین، بررسی کنید که آیا محصول به راحتی پاک می‌شود و سازگاری آن با شوینده های معمولی چگونه است.»

چه باید کرد؟

بدون تردید افزایش آگاهی مصرف کنندگان نقش مهمی در کاهش مصرف محصولات قاچاق و تقلبی دارد. برندهای معتبر باید با استفاده از استراتژی های بازاریابی مناسب، مصرف کنندگان را راهنمایی کنند تا محصولات خود را از مراکز معتبر خریداری کنند.

اما گروهی از صاحب نظران در گفت‌وگو با «ایرنا» راه حل این مسئله را ورود برندهای خارجی می دانند. به زعم آن ها با این اقدام، برندهای خارجی در داخل تحت نظارت سازمان غذا و دارو تولید و روانه بازار می‌شود. جدا از مسائل اقتصادی و رقابتی که در بازار وجود دارد سازمان غذا و دارو باید اولویت را به سلامت مردم بدهد، به هرحال برندها و محصولات خارجی در ایران مشتری دارند و این حق مردم است که محصول سالم و بدون عارضه‌ای را در اختیار داشته باشند اما ممنوعیت واردات این حق را از مردم می گیرد. البته این گروه از صاحب نظران می گویند، این مشکل هم وجود دارد که در صورت آزاد شدن واردات برندهای معروف لوازم آرایشی، برخی شرکت ها باز هم همین مسیر فعلی را ادامه بدهند و نوع تقلبی یا غیر اصل این محصولات را از چین یا پاکستان با قیمت ارزان تر وارد کنند، چون حاشیه سود بسیار بیشتری دارد به خصوص اینکه روی این محصولات درج نمی شود که ساخت چین یا جای دیگری است و نام کشور سازنده اصلی قید می شود.

این گروه از صاحب نظران هشدار می دهند که بسیاری از رژلب ها حاوی مقادیر زیاد و خطرناک سرب هستند که برای زنان و مصرف کنندگان آن ها بسیار خطرناک است. تنها راه حل اساسی این است که سازمان غذا و دارو همانند داروخانه ها برگالری ها و فروشگاه های لوازم آرایشی سطح شهرها هم نظارت داشته باشد. اگر قرار است محصولات و لوازم آرایشی اصل از برندهای معروف وارد شود، باز هم اگر در سطح بازار نظارت نباشد، تقلب ادامه می یابد.

غفلت از بهداشت و خودمراقبتی، هزینه‌های درمان را سرسام‌آور کرده است

سرپرست معاونت توسعه سلامت دفتر طب ایرانی و مکمل وزارت بهداشت با ابراز نگرانی از فراموش شدن مقوله بهداشت و خودمراقبتی در حوزه سلامت، تأکید کرد: بی توجهی به پیشگیری و آموزش های بهداشتی، منجر به شیوع بیماری های غیرواگیر و تحمیل هزینه های هنگفت درمانی شده است؛ هزینه هایی که با احیای رویکردهای پیشگیرانه طب ایرانی، قابل کاهش چشمگیر هستند.

به گزارش ایسنا، دکتر مهشید چایچی با اشاره به چالش های اساسی حوزه سلامت، از فراموش شدن مسئله بهداشت در میان مردم و غفلت از رویکردهای پیشگیرانه و خود مراقبتی که ریشه در طب ایرانی دارد، ابراز نگرانی کرد.

وی بابیان اینکه پیشگیری، حلقه مفقوده حوزه سلامت امروز ماست، خاطرنشان کرد: اگر به مسائل بهداشتی و آموزش بهداشت توجه جدی شود، شاهد این حجم از بروز بیماری های غیرواگیر در جامعه نخواهیم بود و این همه هزینه هنگفت درجهت درمان دیابت، فشارخون، چربی خون، چاقی و مشکلات ثانویه ناشی از آن ها، صرف نمی شود.

سرپرست معاونت توسعه سلامت دفتر طب ایرانی و مکمل وزارت بهداشت، طب ایرانی را راهکاری عملی و ریشه دار برای بازگرداندن اولویت به بهداشت و پیشگیری دانست و گفت: طب ایرانی، مکتبی جامع است که با تکیه بر اصول ۶ گانه سبک زندگی سالم (سته ضروریه)، برنامه های مدون و فرد محور برای حفظ وارتقای سلامت ارائه می دهد.

وی افزود: این طب، باشناخت عمیق ازمزاج، شرایط زیستی، اقلیم، فصل ووضعیت روانی هرفرد، توصیه های کاربردی وشخصی سازی شده‌ای برای خوراک، نوشیدنی، خواب، بیداری، فعالیت بدنی و مدیریت استرس ارائه می دهد. این رویکرد، خودمراقبتی را که همان پیشگیری فعال است، به واقعیتی دست یافتنی و مؤثر تبدیل می کند.

چایچی، خودمراقبتی را کاملا متمایز از خوددرمانی دانست و هشدار داد: خوددرمانی، که گاه با استفاده نابجا از داروها و بدون دانش کافی صورت می گیرد، نه تنها درمانی به همراه ندارد، بلکه عوارض طولانی مدت و هزینه های گزافی را بر فرد و نظام سلامت تحمیل می کند.

بنابر اعلام وزارت بهداشت، وی بابیان اینکه دفتر طب ایرانی و مکمل، اصلاح سبک زندگی و ترویج خودمراقبتی را